

✧ Texty na tento týden - Žd 2:2–4; 10:32–34; 12:3.12.13; 10:23–25; 10:35–38

✧ Základní verš

„Potřebujete však vytrvalost, abyste splnili Boží vůli a dosáhli toho, co bylo zaslíbeno.“ (Žd 10:36)

Zkusil sis někdy představit, jaké by to bylo, slyšet kázat Ježíše nebo některého z apoštolů? Máme k dispozici úryvky a shrnutí některých jejich kázání, ale ty nám poskytují pouze omezenou představu o tom, jaké asi bylo poslouchat je. V Písmu však nacházíme zapsané i jedno celé kázání – a je jím list Židům.

Apoštol Pavel, kterému se tradičně připisuje autorství tohoto listu (byť samotný dopis jméno autora neuvádí), označuje své dílo za „slovo napomenutí“ (Žd 13,22; lze také přeložit jako „slovo povzbuzení“ – B21). Těmito slovy bylo označováno kázání v synagoze (Sk 13,15) i při křesťanské bohoslužbě (1Tm 4,13). Někteří teologové jsou proto přesvědčeni, že list Židům je prvním „úplným křesťanským kázáním“, které máme k dispozici. Dopis byl adresován věřícím, kteří přijali Ježíše, ale pak se setkali s obtížemi. Někteří z nich byli veřejně ponižováni a pronásledováni (Žd 10,32–34), jiné postihly finanční problémy (Žd 13,5.6). Mnozí byli tak vysílení, že začali zpochybňovat svou víru (Žd 3,12.13). Jejich příběhy jsou v mnohém podobné našim zkušenostem.

Apoštol je ve svém strhujícím kázání vyzývá (a přeneseně i nás), aby vytrvali ve víře v Ježíše a měli svůj pohled upřený na Ježíše, který je nyní v nebeské svatyni..

✧ Osnova lekce:

Abychom listu Židům mohli dobře porozumět, podíváme se v úvodní lekci na situaci, v níž žili křesťané, kterým byl původně tento dopis určen a k jejichž každodenním problémům se vyjadřoval. Zároveň budeme hledat i paralely s tím, co prožíváme my dnes.

- Žd 2:2–4: Prvotní radostná zkušenost s Kristem (neděle)
- Žd 10:32–34: Příchod obtíží a problémů (pondělí)
- Žd 12:3.12.13: Zmalomyslnění a krize víry (úterý)
- Žd 10:23–25: Potřeba povzbuzení (středa)
- Žd 10:35–38: Naděje, která dává novou sílu (čtvrtek)

NE 26. prosince – SLAVNÝ ZACÁTEK

Žd 2:2-4 „²Jestliže už slovo zákona, které vyslovili andělé, bylo pevné a každý přestupek i každá neposlušnost došla spravedlivé odplaty, ³jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením? První je zvěstoval sám Pán, a ti, kdo uslyšeli, dosvědčili toto spasení i nám; ⁴Bůh potvrzoval jejich svědectví znamením, dív i rozličnými projevy své moci a rozdělením Ducha svatého podle své vůle.“

Žd 12:25-29 „²⁵Varujte se tedy odmítnout toho, kdo k vám mluví. Jestliže neunikli trestu ti, kdo odmítli tlumočnicka Božích příkazů na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, který mluví z nebe. ²⁶Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, nyní však slibuje: ‚Ještě jednou otřesu‘ nejen ‚zemí‘, nýbrž i ‚nebem‘. ²⁷Těmito slovy naznačuje, že otřese vším stvořením a promění je, aby zůstalo jen to, co je neotřesitelné. ²⁸Budme vědění za to, že dostáváme neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázní a úctou. ²⁹Vždyť ‚náš Bůh je oheň stravující‘.“

Sk 2:37-47 „³⁷Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: ‚Co máme dělat, bratři?‘ ³⁸Petr jim odpověděl: ‚Obrátte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. ³⁹Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.‘“ ⁴⁰A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: ‚Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!‘“

⁴¹Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. ⁴²Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. ⁴³Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. ⁴⁴Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. ⁴⁵Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. ⁴⁶Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo

s radostí a s upřímným srdcem. ⁴¹Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.“

PO 27. prosince – PŘÍCHOD POTÍŽÍ

Žd 10:32-34 „³²Jen si vzpomeňte na dřívější dny! Sotva jste byli osvíceni, už jste museli podstoupit mnohý zápas s utrpením; ³³někteří tím, že byli před očima všech uráženi a utiskováni, jiní tím, že stáli při postižených. ³⁴Vždyť jste trpěli spolu s uvězněnými a s radostí jste snesli i to, že jste byli připraveni o majetek, neboť víte, že máte bohatství lepší a trvalé.“

Žd 13:3 „Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení.“

Žd 11:24-26 „²⁴Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery. ²⁵Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem než na čas žít příjemně v hříchu; ²⁶a Kristovo pohanění pokládá za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě.“

Sk 16:19-23 „¹⁹Když si její páni uvědomili, že tím přišli o svůj zisk, uchopili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí před městskou správou. ²⁰Tam je předvedli před soudce a řekli: „Tito lidé pobuňují naše město. Jsou to Židé ²¹a rozšiřují zvyky, které my jako Římané nemůžeme uznat, nebo se dokonce podle nich řídit.“ ²²Také dav se obrátil proti nim a soudcové z nich dali srhat šaty a rozkázali je zbičovat. ²³Když je důkladně zbičovali, zavřeli je do vězení a žalárníkovi poručili, aby je dobře hlídal.“

Sk 17:1-9 „¹Dali se cestou, která vede přes města Amfipolis a Apollonii a přišli do Tesaloniky, kde měli Židé synagógu. ²Pavel jako obvykle přišel do jejich shromáždění a po tři soboty k nim mluvil, ³vykládal Písmo a dokazoval, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých. „A ten Mesiáš,“ řekl Pavel, „je Ježíš, kterého já vám zvěstuji.“ ⁴Někteří z nich se tím dali přesvědčit a připojili se k Pavlovi a Silasovi, také velmi mnoho Řeků, kteří už ctili jediného Boha, a nemálo žen z významných rodin. ⁵To však naplnilo Židy hněvem a závistí. S pomocí několika ničemných lidí z ulice vyvolali sročení davu a tak pobouřili celé město. Pak napadli Jásonův dům a chtěli Pavla a Silase postavit před shromáždění. ⁶Když je nenalezli, vlekli Jásona a několik bratří k představeným města a křičeli: „Ti, kteří pobouřili celý svět, přišli i k nám, a Jáson je přijal do svého domu! ⁷Ti všichni porušují císařova nařízení, protože tvrdí, že pravým králem je Ježíš.“ ⁸Tato slova poděsila všechnen lid i představené města, ⁹ale když Jáson a ostatní zaplatili záruku, byli propuštěni.“

1Pt 4:14-16 „¹⁴Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaže vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží. ¹⁵Ale ať nikdo z vás netrpí za vraždu, za krádež nebo jiný zlý čin anebo za intriky. ¹⁶Kdo však trpí za to, že je křesťan, ať se nestydí, ale slaví Boha, že smí nosit toto jméno.“

ÚT 28. prosince – NEBEZPEČÍ MALOMYSLNOSTI

Žd 12:3.12.13 „³Myslete na to, co všechno on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu.

¹²„Posilněte proto své zemdlené ruce i klesající kolena“ ¹³a „vykročte jistým krokem“, aby to, co je chromé, docela nezchromlo, ale naopak se uzdravilo.“

Žd 2:18 „Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.“

Žd 3:12.13 „¹²Dejte si pozor, bratří, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha. ¹³Naopak, povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono ‚dnes‘, aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezatyrdil.“

Žd 4:15 „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“

Žd 10:25 „Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.“

Žd 13:1-9.13 „¹Bratrská láska ať trvá; ²s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly. ³Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení. ⁴Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh. ⁵Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: ‚Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.‘ ⁶Proto smíme říkat s důvěrou: ‚Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?‘ ⁷Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře! ⁸Ježíš Kristus je tentýž včera

i dnes i na věky. ⁹Nedejte se strhnout všelijakými cizími naukami. Je dobré spoolehnot se na milost, a nikoli na předpisy o pokrmech; kdo je dodržoval, nic tím nezískal. ... ¹³Vyjděte tedy s ním za hradby, nesouce jeho potupu. “

1Kr 19:1-4 „¹Achab oznámil Jezábele vše, co udělal Eliáš, že pobil všechny Baalovy proroky mečem. ²Jezábel poslala k Eliášovi posla se slovy: „Ať bohové udělají, co chtějí! Zitra v tento čas naložím s tebou, jako ty jsi naložil s nimi!“ ³Když to Eliáš zjistil, vstal a odešel, aby si zachránil život. Přišel do Beer-šebey v Judsku a tam zanechal svého mládence. ⁴Sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnitému keři a usedl pod ním; přál si umřít. Řekl: „Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než maji otcové.““

ST 29. prosince – VZÁJEMNÁ PODPORA

Žd 2:1 „Proto se tím více musíme držet toho, co jsme slyšeli, abychom nebyli strženi proudem.“

Žd 3:12-14 „¹²Dejte si pozor, bratří, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha. ¹³Naopak, povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono „dnes“, aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezatvrdil. ¹⁴Vždyť máme účast na Kristu, jen když své počáteční předsevzetí zachováme pevné až do konce.“

Žd 10:23-25 „²³Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. ²⁴Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. ²⁵Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.“

Žd 10:19-22 „¹⁹Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratří, odvážit vejít do svatyně ²⁰cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony – to jest obětováním svého těla. ²¹Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem, ²²přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou.“

1Kr 19:5-18 „⁵Pak pod tím keřem ulehl a usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň a jez!“ ⁶Vzhlédl, a hle, v hlavách podpopelný chléb, pečený na žhavých kamenech, a láhev vody. Pojedl, napil se a opět ulehl. ⁷Hospodinův anděl se ho však dotkl podruhé a řekl: „Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu!“ ⁸Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu. ⁹Tam vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Bůh mu řekl: „Co tu chceš, Elijáši?“ ¹⁰Odpověděl: „Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povražдили mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili.“ ¹¹Hospodin řekl: „Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem.“ A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vír rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. ¹²Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. ¹³Jakmile jej Eliáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Tu mu hlas pravil: „Co tu chceš, Elijáši?“ ¹⁴Odpověděl: „Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povražдили mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili.“ ¹⁵Hospodin mu řekl: „Jdi, vrať se svou cestou k damašské poušti. Až tam přijdeš, pomažeš Chazaela za krále nad Aramem. ¹⁶Jehúa, syna Nimšitho, pomažeš za krále nad Izraelem a Elíšu, syna Šáfatova z Ábel-mechóly, pomažeš za proroka místo sebe. ¹⁷Kdo unikne Chazaelovu meči, toho usmrtí Jehú, a kdo unikne Jehúovu meči, toho usmrtí Elíša. ¹⁸Ale zachovám v Izraeli sedm tisíc, všechny ty, jejichž kolena nepoklekla před Baalem a jejichž ústa ho nepolíbila.““

Žd 5:11-14 „¹¹O tom by bylo mnoho co mluvit, ale je těžké vám to vyložit, protože nejste ochotni slyšet. ¹²Za takovou dobu už byste měli být sami učitelé, a zatím opět potřebujete, aby vás někdo učil abecedě Boží řeči; potřebujete mléko, ne hutný pokrm. ¹³Každý, kdo potřebuje mléko, protože nepřivykl slovu spravedlnosti, je jako nemluvně. ¹⁴Hutný pokrm je pro vyspělé, pro ty, kdo mají cvičením své smysly vypěstovány tak, že rozeznají dobré od špatného.“

Žd 6:1-3 „¹Proto nezůstávejme již u počátečního učení o Kristu, ale směřujme k dospělosti. Nevracejme se k základním článkům o pokání z mrtvých skutků, o víře v Boha, ²k učení o křtu a vzkládání rukou, o vzkříšení z mrtvých a o posledním soudu. ³Budeme moci jít dále, když to Bůh dovolí.“

Žd 13:1-6 „¹Bratrská láska ať trvá; ²s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly. ³Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení. ⁴Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh. ⁵Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“ ⁶Proto smíme říkat s důvěrou: „Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?“

Žd 8:1-2 „¹Z toho, co bylo řečeno, plyne: máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu ² v nebesích jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk.“

Žd 12:1-4 „¹Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, ²s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu. ³Myslete na to, co všecko on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu. ⁴Ještě jste v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev.“

ČT 30. prosince – POSLEDNÍ DNY

Žd 10:35-38 „³⁵Neztrácejte proto odvahu, neboť bude bohatě odměněna. ³⁶Potřebujete však vytrvalost, abyste splnili Boží vůli a dosáhli toho, co bylo zaslíbeno. ³⁷Vždyť už jen „docela krátký čas, a přijde ten, který má přijít, a neopozdí se. ³⁸Avšak můj spravedlivý – říká Bůh – bude žít, protože uvěřil. Kdo by však odpadl, v tom nenajdu zalíbení.““

Žd 1:2 „V tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky.“

Žd 9:26-28 „²⁶Jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hřích. ²⁷A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, ²⁸tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají.“

Žd 10:25 „Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.“

Žd 12:25-29 „²⁵Varujte se tedy odmítnout toho, kdo k vám mluví. Jestliže neunikli trestu ti, kdo odmítli tlumočnicka Božích příkazů na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, který mluví z nebe. ²⁶Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, nyní však slibuje: ‚Ještě jednou oťřesu‘ nejen ‚zemí‘, nýbrž i ‚nebem‘. ²⁷Těmito slovy naznačuje, že oťřese vším stvořením a promění je, aby zůstalo jen to, co je neotřesitelné. ²⁸Budme vděční za to, že dostáváme neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázní a úctou. ²⁹Vždyť ‚náš Bůh je oheň stravující‘.“

Žd 4:14 „Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držte se toho, co vyznáváme.“

Žd 10:23 „Držte se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“

Žd 12:1-4 „¹Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, ²s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu. ³Myslete na to, co všecko on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu. ⁴Ještě jste v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev.“

Žd 13:4-7 „⁴Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh. ⁵Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: ‚Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.‘ ⁶Proto smíme říkat s důvěrou: ‚Pán při mně stojí, nebude se bát. Co mi může udělat člověk?‘ ⁷Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře!“

Žd 13:17 „Poslouchajte ty, kteří vás vedou, a podřízujte se jim, protože oni bdí nad vámi a budou se za vás zodpovídat. Když to mohou činit s radostí, a ne s nářkem; to by vám nebylo na prospěch.“

PÁ 31. prosince – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Teolog David A. DeSilva velmi jasně vysvětluje, proč první křesťané prožívali pronásledování: „Křesťané si osvojili životní styl, který [...] mohli ostatní vnímat jako nespolečenský, či dokonce podvatrný. Věrnost bohům projevovaná zbožnou účastí na obřadech byla vnímána jako symbol věrnosti státu, vládě, přátelům a rodině. Uctívání božstev představovalo úctu ke vztahům, které zaručovaly pevnost a prosperitu společnosti. Tím, že se křesťané (podobně jako Židé) takových obřadů neúčastnili, dávalo se na ně okolí podezřívavě a vnímalo je jako potenciální přestupníky zákonů a podvatrné živly.“ (Perseverance in Gratitude. Grand Rapids, MI: Eerdmans Publishing Company, 2000, s. 12)

„Ti, kdo jsou sklíčení, mají k dispozici účinné prostředky – víru, modlitbu a práci. Trápí vás úzkostné předtuchy či vás naplňuje sklíčenost? I v těch nejtemnějších dnech, kdy se okolnosti zdají být děsivé, nepropadejte strachu. Bůh zná vaše potřeby. Jeho nekonečná láska a slitování jsou nevyčerpatelné. On nikdy nezmění smlouvu, kterou uzavřel s těmi, kdo jej milují. Je ochoten propůjčit svým věrným služebníkům schopnosti, které jsou potřebné k tomu, aby své problémy zvládli. Apoštol Pavel vyznal: ‚On mi řekl: »Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.« [...] Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě, když jsem slabý, jsem silný.‘ (2K 12,9.10)“ (PK 164.165; OSU 62)

Otázky k rozhovoru

1. Je možné, aby nás křesťané ostatní sice vnímali jako „jiné“, ale zároveň nás neobviňovali z „oddělování se“ od ostatních a z jejich přehlížení? Pokud ano, jak?

2. Slovo „výzva“ či „napomenutí“ odkazuje v Písmu buď na pokárání, nebo povzbuzení. Jaký postoj bychom měli zaujmout k těm, kteří jsou malomyslní?

3. Jakou podobnost můžeme najít mezi zkušeností čtenářů listu Židům a zkušeností sboru v Laodiceji ze Zjevení 3,14–22? V čem se naše vlastní zkušenost dnes podobá jejich zkušenosti? Co se z této podobnosti můžeme naučit?

Zj 3:14-22 „¹⁴Andělu církve v Laodikeji piš: Toto praví ten, jehož jméno jest Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího: ¹⁵ ‚Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! ¹⁶ Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech. ¹⁷ Vždyť říkáš: ‚Jsem bohat, mám všecko a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bédný a nuzný, slepý a nahý. ¹⁸ Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přecháštěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potřetí očí, abys prohlédl. ¹⁹ Já kárám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čiň pokání. ²⁰ Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. ²¹ Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn. ²² Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.‘“

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přítele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

